

Ο Ιαβώνας στο Χιονόδρομικό Κέντρο!!!

«Ο Τάσωνας στο χιονοδρομικό κέντρο»

Όπως όλα τα παιδιά έτσι κι ο Τάσωνας περίμενε να έρθουν τα Χριστούγεννα με χαρά και ανυπόμονια.

Μια βέρα πριν την ημέρα των Χριστουγέννων ο Τάσωνας με τους γονείς του πήγαν στο χιονοδρομικό κέντρο. Ο Τάσωνας ήθελε να κάνει πρώτος σκι στο χιόνι επειδή ήταν πολύ ανυπόμονος.

Λατά την διάρκεια που έκανε σκι έπεσε πάνω σε μια πέτρα και έπεσε. Λαδίως πήγαινε πολύ χρήγορα παρασηρθηκε και κατέληξε σε ένα μεγάλο χιονισμένο δάσος.

Προσπάθησε να αναζητήσει τα ίχνη αλλά επειδή χιόνισε πολύ είχαν καθυρθεί. Ο Τάσωνας περπατούσε για ώρες προσπαθώντας να βρει τον δρόμο για την επιστροφή αλλά δεν μπορούσε να τα καταφέρει.

Έτσι όπως περπατούσε είδε μπροστά του ένα μικρό γύλινο σπακί. Λαδίως ήταν κουρασμένος και είχε αρχίσει να σκισνιάζει, αποφάσισε να καταφύγει εκεί.

Το επόμενο πρωί ο Τάσωνας αναζητούσε τον δρόμο για την επιστροφή αλλά δεν τα κατάφεραν. Ο Τάσωνας αναζητούσαν για πολλές ώρες, όπου έφτασε η βέρα πριν ο Αι-Βασίλης κοιμάται τα δώρα στα παιδιά. Απ' την απειρία του κάθισε κάτω από ένα δέντρο τροχαλιένος και λυπημένος.

Ξαφνικά ο Τάσωνας είδε έναν τράνδο να τον πλησιάζει. Πέρασαν βερικά λεπτά

που κοιτάζαν ο ένας τον άλλον και κατάλαβαν πως ο τάρανδος ήθελε να του δείξει κάτι. Ήτσι ο Λάσωνας σηκώθηκε και ο τάρανδος άρχισε να προχωράει ακολουθώντας ένα λουοπάκι.

Ο Λάσωνας τον ακολουθούσε. Προχωρούσαν για ώρες και ξαφνικά χάθηκε μπροστά του ο τάρανδος. Ακολούθησε τα βήματά του ελαφριού και κατάλαβε πως βρισκόταν μπροστά από μια διάφανη πύλη.

Ο Λάσωνας ξαφνιασμένος, τρέμοντας και λίγο περίεργος αποφάσισε να μπει στην πύλη.

Ξαφνικά είδε μπροστά του έναν διαφορετικό κόσμο, έναν μαγευμένο κόσμο. Ο Λάσωνας συνέχισε να προχωράει ακολουθώντας το ελάφι.

Ύστερα βρέθηκαν μπροστά από έναν βράχο και στολισμένο σπίτι. Ήταν το σπίτι του Αι-Βασίλη. Μπήκαν μέσα και είδαν τα εξωτικά του Αι-Βασίλη να δουλεύουν εθελούσια για να πραγματοποιηθούν τις επιθυμίες των παιδιών.

Ο Αι-Βασίλης τον υποδέχτηκε με βεράνη χαρά. Ο Λάσωνας του εξήγησε την περιπέτεια που πέρασε και ο Αι-Βασίλης αποφάσισε να τον βοηθήσει.

Από την επόμενη μέρα ήταν η μέρα που ο Αι-Βασίλης μοίραζε τα δώρα στα παιδιά, είπε στον Λάσωνά να πάει μαζί του για να τον χυρίσει στους γονείς του.

Σι έτσι κι έγινε τα μεθαύριστα ο Αι-Βασίλης ο Τάσωνας και τα ξυμικά πήραν τα δώρα και πήγαν να τα κοιράσουν.

Έτσι έγραψε η ώρα που έπρεπε ο Τάσωνας να πάει σπίτι του και να πάρει να δώρα του. Όταν έγραψε ο Τάσωνας σπίτι του ευχαρίστησε τον Αι-Βασίλη για την βοήθεια του και του υποχαιρέτησε.

Το επόμενο πρωί οι γονείς του πήγαν στο βάλινο όπου είχαν σκαλίσει το δέντρο και είδαν τον Τάσωνα να κοιράται στον καταπέ. Δεν πίστευαν στα βράκια τους. Τον γύμνησαν και δάκρυσαν απ' την καρδιά και την συγκίνηση του αγάλιασαν και όλοι μαζί κάρησαν γύρω απ' τον δέντρο και άνοιξαν τα δώρα.

Και ήταν αυτοί κατά κι ερείς καλύτερα.

Αναστάσης Γ., Διονυσάκης Γ., Διονυσάκινα Τ., Μαρία Σ., Νάσια Σ.